

ניצן חדש

זרע כי יזרע

בידי איכר עבوتים

בידיים מחוספסות ייטמן באדמה חרושת תרשים

יונה בעפר בינות רגבים לחים

ובלבו יסרב להאמין

הן כבר היה חי שמח פורח על שולחנות מלכים ושרים

מה לו ולכאלו עסקים

מהיכן הגיע להשפלה כזו נוראית

איך נדם מזלו בעצם ימים זורחים

לא יבין במר גורלו

איך הושיבוהו במחשכים בקרבת זוחלים.

ובחלוף ימים לא ארוכים

ריקבון יעטוף

על זרע עיפוש יחלוש

ירגיש איך מהותו עוצמת עיניה לנצחים

ריח המוות קרוב מתמיד

אזלת היד מייאשת

חידלון עולמים

המזון מסתיים

הוא נמק

כולו מצטמק

אפילו כבר אין כח להיאבק

נפול על עמדו

בודד במערכתו

רפיון וחוסר אונים מנת חלקו

"אני כבר לא מה שהיה

פעם הייתי פרי טרי"

פעם...

היה היו ימים

אך חלפו לבלתי שוב

מה שהיה כבר לא יחזור להיות

"איני מיואש" - יטען בעוצמה חזקה

"איני חסר תקווה"

רק מציאותי אני

וידוע להישיר מבט

זה המציאות - אם כי עלובה

אלו הם החיים

לכל דור קץ

לכל חיים מוות

ולכל צמיחה שלכת

ריקבון...

גסיסה...

מוות.

ויחלפו עוד ימים

ובמעמקי קבר יפרפר מת לתחיה

ובינות לטרשי אדמה יתעורר זרע לצמיחה

לא לעד ייזנח

לא לנצח יישכח

לכל עלייה ירידה

נפילה קדם תקומה

ירגיש זרע רקוב תזוזה.

ולפתע יבקע הזרע

ייסדק ויגלה

כי הנה הנץ ניצן חדש.

* * *

ברבות הימים ירכן אילן לרגבי האדמה למרגלותיו ילחש ויגלה: גם לכם תקווה.